

beskæftigelsesprojekter efter L. 488 indpasses i loven om jobskabelse med virkning fra 1. juli 1982, således at det forslag omfatter al jobskabelsesaktivitet, uanset om der ydes statsstøtte eller ej. Der vil herefter ikke længere være mulighed for at etablere beskæftigelsesprojekter efter L. 488 uden for jobskabelsesloven.

Til belysning af, hvilke konsekvenser ophævelsen af § 97a vil få, skal her fremhæves nogle forskelle mellem de to ordninger.

Med en støtte som foreslået på 70 pct. henholdsvis 80 pct. af højeste dagpenge, vil den statslige andel svare til ca. 50 pct. af den samlede udgift. Sammenlignet med hjælp efter bistandsloven, hvor halvdelen af udgifterne refunderes af staten, vil der – i det omfang, der er økonomiske muligheder for jobskabelse – ikke længere være økonomisk incitament for kommunerne til at foretrække bistandshjælp frem for en mere konstruktiv indsats mod ledigheden.

For det andet betyder betingelsen om arbejdsmarkedsnævnets godkendelse, at der i langt større omfang end i dag vil være mulighed for at etablere normale arbejdspladser. Det afgørende vil være, at de lokale arbejdsgiver- og lønmodtagerinteresser i nævnet – efter en samlet vurdering af den beskæftigelsesmæssige betydning – ikke finder, at de foreslåede nye arbejdspladser i væsentligt omfang vil få negative virkninger for eksisterende virksomheder.

Som en tredje forskel i forhold til beskæftigelsesprojekterne skal fremhæves, at der vil gælde samme muligheder for at etablere jobskabelse i privat regie som i offentlig regie. Hidtil har beskæftigelsesprojekter i private virksomheder eller andet privat regie været en undtagelse.

Som en fjerde forskel skal nævnes den mulighed, der efter forslaget er for at kombinere undervisning med jobskabelse og samtidig yde en godtgørelse i undervisningstiden svarende til jobskabelsesstøtten.

Endelig må det også nævnes, at der er fastsat en aldersgrænse på 18 år for ansatte under jobskabelsesordningen i overensstemmelse med bestræbelserne på, at de helt unge skal gives et tilbud med overvejende uddannelsesmæssigt indhold for at fremme uddannelsessigtet.

Det skal understreges, at det er hensigten med forslaget at oprette almindelige arbejdspladser. Dette indebærer, at jobskabelsesarbejder kan anvendes i arbejdstilbudsordningen, hvorved denne ordning aflastes.

II. Administrative konsekvenser

Forslaget indebærer et vist administrativt merarbejde. Dette gælder særligt arbejdsformidlingssystemet, der skal vurdere og godkende jobskabelsesprojekter. Det må forventes, dels at sagsantallet vil stige betydeligt, dels at der vil blive tale om at inddrage mere vidtgående hensyn, end tilfældet har været ved de hidtidige beskæftigelsesarbejder, således at særligt arbejdsmarkedsnævnenes sekretaria-ter har behov for at få tilført flere ressourcer.

I alt vil der være behov for at styrke bistanden til arbejdsmarkedsnævnene med omkring 55 nye ansatte (37 med akademiske eller tilsvarende uddannelser og 18 kontorfunktionærer), hvilket vil medføre udgifter på ca. 11 mill. kr. årligt med 3/4 til staten og 1/4 til amtskommunerne. Herudover vil der i arbejdsministeriet og i arbejdsdirektoratet være behov for 4 akademikere og 3 kontorfunktionærer, hvilket svarer til en årlig udgift på ca. 1,4 mill. kr.

III. Økonomiske konsekvenser

Forslaget indeholder såvel besparelser som merudgifter. Jobskabelsesordningen er imidlertid et område med usikkerhedsmomenter omkring omfanget og arten af udnyttelsen af ordningen. Det er således ikke muligt præcist at skønne over de økonomiske konsekvenser. Endvidere er de skattemæssige konsekvenser af ordningen for staten, kommunerne og amtskommunerne ikke indregnet.

1. Jobskabelse

Det offentlige bruttoudgifter vil bestå i dels statslige udgifter til støtte pr. arbejdstime pr. beskæftiget, dels udgifter til løn udover statsstøtten samt udgifter til materialer og administration m.v. Besparelserne vil falde på statens udgifter til arbejdsledighedsdagpenge og statens og kommunernes udgifter til bistandshjælp.

Da det ikke er muligt på forhånd at skønne over aktivitetsniveauet inden for jobskabelsesordningen, er det som et *regneeksempel* forudsat, at der inden for ordningens rammer årligt oprettes, hvad der svarer til ca. 15.000 helårsarbejdspladser fordelt ligeligt på privat og (amts)kommunal sektor. De kommunale bruttoudgifter vil herefter udgøre ca. 1 mia kr. i januar 1981 prisniveau. Forudsat at 2/3 af arbejdspladserne besættes med unge, kan den statslige støtte i alt opgøres til ca. 950 mill. kr. ligeligt fordelt på privat og (amts)kommunal sektor. Dette modsvares af besparelser på arbejdsledighedsdagpenge på 870 mill. kr. samt 90 mio. kr. på bistandshjælp ligeligt fordelt på stat og kommuner.